

பரிபாடல் கூறும் செவ்வேள் முருகனின் வீரமும் திருச்சீரலைவாய் தோற்றமும் மனித நாகரிக வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் ஓர் ஆய்வு

ஐ. வள்ளி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, செவாலியர் டி.தாமஸ் எலிசபெத் மகளிர் கல்லூரி, சென்னை-600011, தமிழ்நாடு, இந்தியா

A Research on Sevel Murugan's Courage and Thiruseeralaivaai Origin through Paripadal - Based on the Historical Perspective of Human Civilization

J. Valli a,*

^a Department of Tamil, Chevalier T. Thomas Elizabeth College for Women, Chennai-600011, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
vallisri18@gmail.com

Received: 28-09-2021
Revised: 09-03-2022
Accepted: 19-03-2022
Published: 26-04-2022

ABSTRACT

Tamil one of the oldest languages in the world. Sangam literatures, the oldest literature available in Tamil, which contains the collection of poems of Eighteen books called Ettuthogai and patthu paattu. Paripaadal was one of the book in Ettuthogai which having poems on Lord Murugan. In Tamilnadu, Lord murugan having six Holy places which called Arupadai veedu. A lot of Tamil literature has sung exclusively about Murugan's Arupadai veedu. Thiru seeralaivaai is one of the holy place of Lord Murugan. The 5th poem of the Paripaadal, explaining the Sevel Murugan's courage and Origin of Thiruseeralaivaai. This article explaining the Sevel Murugan's courage and Thiruseeralaivaai Origin, Based on the historical perspective of human civilization through the 5th poem of Paripadal.

Keywords: Lord Murugan, Sangam Littrature, Paripaadal, Thiruseeralaivaai, Arupadaiveedu, Human Civilization.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள், உலகின் மூத்தமொழிகளுள் ஒன்றான தமிழ்மொழியில், கிடைக்கப்பெற்ற தொன்மையான இலக்கியங்கள் ஆகும். எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு என்னும் பதினெட்டு நூல்கள் இச்சங்க இலக்கியங்களுள் அடங்கும். இதில் எட்டுத்தொகை என்பது பல்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்த பல்வேறு புலவர்களால் பாடப்பெற்ற பாடல்களின் தொகுப்பு. இத்தொகுப்பில் ஒன்றே பரிபாடல். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் அகமும் புறமும் கலந்து பாடப்பட்டிருக்கும் நூல் இதுவே ஆகும். இந்நூலில் தொல்தமிழரின் திணை வைப்பு முறையில் வழங்கப்படும் தெய்வங்களின் சிறப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவ்வகையில், பரிபாடலில் உள்ள 5 ஆம் பாடலில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள செவ்வேளாகிய முருகனின் வீரமும் ஆறுபடை வீட்டினுள் ஒன்றான திருச்சீரலைவாய் தோற்றமும் குறித்து மனித நாகரிக வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் ஆய்கிறது இக்கட்டுரை.

குறிஞ்சி நிலத்தெய்வம் முருகன்

மகாகவி பாரதி கூறியது போல், தொன்று நிகழ்ந்தது அனைத்தும் உணர்ந்திடும் சூழ்கலைவாணர்களும் இவள் என்று பிறந்தவள் என்றுணராத இயல்பினை உடையது தமிழ்.

அத்தொன்மையினாலேயே தமிழ் சார்ந்த இனம், மொழி, நிலம் குறித்த வரலாறு முழுமையடைய இயலவில்லை எனலாம். கிடைக்கப்பெற்ற இலக்கியத் தரவுகளின் அடிப்படையில் தொல்தமிழர் பண்டை காலத்தில், வாழ்ந்த வாழ்வை அறியமுடிகிறது.

‘சமுதாயம் ஒரு நிறுவனம் எனில் இலக்கிய நூல்கள் சமுதாயச் சின்னங்களாகும்’ என்னும் த.வே. வீராசாமியின் கூற்று, ஒரு காலத்தில் படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள், அவை படைக்கப்பட்ட காலத்தின் நிகழ்வுகளுக்கு சாட்சியாகிறது என்பதை உணர்த்துகிறது. அவ்வகையில், சங்க இலக்கியங்கள் வழி, பழந்தமிழர், தான் வாழும் நிலப்பகுதியை ஐந்தாகப் பிரித்து வாழ்ந்தனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. அவற்றுள் மலையும் மலை சார்ந்த நிலமும் குறிஞ்சி எனப்பெயரிடப்பட்டு, அக்குறிஞ்சி நிலத்தலைவனாக சேயோன் ஆகிய முருகன் குறிக்கப்பட்டான் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் வரிகள் உணர்த்துகிறது.

சேயோன் மேய மைவரை உலகம் (Ilampuranar, 2005)

கழல் தொடி சேஎய் குன்றம் - குறு 1/3

காஅய் கடவுள் சேஎய் செவ்வேள் - பரி 5/13

இங்ஙனம் சங்க இலக்கியங்கள் முருகனை மலை சார்ந்த நிலக்கிழானாகவும், காய் கடவுளாகிய சிவனின் புதல்வனாகவும் போற்றின. மேலும் குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் முருகன் இருக்கும் இடமாகத் தொடர்ந்து இலக்கியங்களாலும் அடியார்களாலும் சுட்டப்பட்டன.

‘இலக்கியக் கலைஞன் தன்முன் நிலவும் பாரம்பரியத்தையும் சமுதாய மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் சமூக சீர்திருத்தங்களையும் வடிக்கிறான்’. முருகன் குறித்த முழுமையான நூல் எட்டுத்தொகையில் இல்லை. எனினும் பரிபாடலில் முருகன் பிறப்பு, வீரம் ஆகியவை குறித்தல் பல பாடல்கள் உள்ளன. பத்துப்பாட்டில், திருமுருகாற்றுப்படை முருகனைப் பற்றிப் பாடும் முழுநூலாக உள்ளது. பிற்காலத்தில் கந்தபுராணம், கந்தர் அலங்காரம், திருப்புகழ் போன்றவை முருகனைப் போற்றும் முழுநூல்கள் தோன்றின.

பரிபாடலில் முருகன்

பரிபாடல், வேகமாகப் பரிந்து ஓடும் பண்ணமைப்பைக் கொண்டதால் அப்பண் பெயராலேயே அழைக்கப்பெறுகிறது.

‘பரிபா டல்லே தொகைநிலை வகையின்

இதுபா என்னும் இயல்நெறி இன்றிப்

பொதுவாய் நின்றற்கும் உரித்தென மொழிப’ - (Ilampuranar, 2005)

மேலும், இந்நூல் 70 பாடல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தாலும் தற்போது கிடைப்பது 24 பாடல்களே ஆகும். எட்டுத்தொகையில் உள்ள பரிபாடல் திருமால், முருகன், காடு கிழாள் எனப்படும் கொற்றவை ஆகிய தெய்வங்களைப் பாடும் முதல் பக்தி நூல் எனலாம்.

‘தமிழகத்தில் பிற்காலத்தில் எழுந்த பக்தியை உணர்வுக்கும், அவ்வுணர்வின் பயனாகத் தோன்றிய உளம் பிணிக்கும் ஆழ்வார் நாயன்மார் ஆகியோரின் செழுந்தமிழ்ப் பாசுரங்கட்கும் அவரைப் பின்பற்றி அமைந்த எண்ணற்ற பக்திமை நூல்களுக்கும் முற்பட்டதாக, அவற்றுக்கு வழிகாட்டும் ஊற்றாகத் திகழ்வன, இப்பரிபாடற் பாக்கள் எனவும் கூறலாம்’ என்கிறார் புலியூர் கேசிகன் அவர்கள்.

திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்

தொருபாட்டுக் காடுகிழாட் கொன்று - மருவினிய

வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப

செய்ய பரிபாடல் திறம். (Puliyur Kesigan, 2012)

என்னும் பழம் பாடலால் 70 பாடல்கள் இருந்த நிலையை நாம் உணரலாம். இன்றுள்ள பாடல்களும் நமக்கு இசைமரபினரின் அருளாலேயே நமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றதாக அறிஞர் கூறுவர். அவற்றுள் 8 பாடல்களில் முருகன் ஆறுமுகனாகத் தோற்றம் பெற்ற நிலையையும், அவரின் வீரத்திரு செயல்களையும் நன்கு அறியலாம்.

செவ்வேள் வீரம்

செவ்வேள் என்னும் சொல்லிற்கு முருகன் என்று பொருள் கூறுகிறது கழகத்தமிழ் அகராதி. சங்ககாலச் சமுதாயம் காதலையும் வீரத்தையும் முதன்மையாகக் கொண்டது. அக்காலச் சமுதாயத்தில் ஒரு தலைவன் மேற்கொள்ளும் போர்களும் வெற்றிகளும் மிகச் சிறப்பாகப் பேசப்பட்டன. தொன்மையான அனைத்து சமுதாயத்திலும் தத்தம் இனத்தினை நிலைப்படுத்திக் கொள்ள போரும் வீரமும் தேவைப்பட்டது. 'நிலவுடைமை சமுதாயத்தில், செல்வச்செழிப்பு, உயர்வு தாழ்வு, வீரன், கோழை, போன்ற காரணிகளும் பூசல் பெருகக் காரணமாயிற்று' என்கிறார் இராகுல் சாங்கிருத்யாயன் தனது மனித சமுதாயம் என்னும் நூலில். மலைநிலக் கிழானாகிய செவ்வேள் மேற்கொண்ட போரினையும் பெற்ற வெற்றியையும் பெருமையாகப் பாடுகிறது பரிபாடலில் ஐந்தாவதாக இடம்பெற்றுள்ள கடுவன் இளவெயினனாரின் பாடல்.

மாய அவுணர்களையும் அவர் தம் தலைவன் சூரனையும் வெல்லுதல்

மனித மாமிசத்தைத் தின்னக்கூடிய, மறைந்திருந்து தாக்குவதில் வல்லவராகிய மாய அவுணர்களை வேரோடு அதாவது அவ்வினத்தில் எவரும் உயிருடன் மிஞ்சாத வகையில் செவ்வேள் யானை மீது அமர்ந்து சென்று அழிக்கின்றார். அவர்தம் தலைவனாகிய சூரனை கடலையே வற்றச் செய்யுமளவிற்குத் தீயைக் கக்கும் தன் வேலால் வெல்கிறார்.

'சேய் உயர் பிணிமுகம் ஊர்ந்து, அமர் உழக்கி,

தீ அழல் துவைப்பத் திரிய விட்டெறிந்து' (Puliyur Kesigan, 2012)

-'மாய அவுணர் மருங்கு அறத் தபுத்த வேல்' (Puliyur Kesigan, 2012)

இவ்வரிகள் யானை மீதேறி செவ்வேள் போர் புரிந்த திறத்தை வருணிக்கிறது.

அவுணர் என்பவரை அசுரர். ஊணர் எனப் பொருளுரைக்கிறது கழகத்தமிழகராதி. (ப- 44). உயர்ந்த வளம் கொழிக்கும் மலைகள் அடர்ந்த காடுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டதாக அமைந்திருக்கும். அங்கு வாழக்கூடிய மக்கள் தமக்கெனத் தனி வாழ்க்கை முறையையும் பண்பாட்டினையும் போர் முறைகளையும் கொண்டவராக இருப்பர்.

'வென்றியின் மக்களுள் ஒருமையோடு பெயரிய

கொன்று உணல் அஞ்சாக்கொடுவினைக் கொல்நகை

மாய அவுணர்... (Puliyur Kesigan, 2012)

மேற்கண்ட பாடல் வரிகளில் அவுணர்கள், வெற்றியைத் தன்னகத்தே கொள்ளுமளவிற்கு மாயப்போர் புரிந்து எதிரியைக் கொல்வதில் ஒப்பற்றவர்கள் என்பதையும் தீவினைக்கு அஞ்சாமல் கொன்று உண்பவர்கள் என்பதையும் விவரிக்கிறது. இன்றும் நகர நாகரிகத்தின் வாசமே தெரியாமல் வாழும் ஆதிசூடிகளில் சில, தமது எல்லையில் நுழைபவர்களை எதிரிகளாகக் கருதிக் கொண்டு அவர்களை உண்ணும் கொடிய நிலை நினைவு கூரத்தக்கது. கடந்த 2018 ஆம் ஆண்டு நிக்கோபார் தீவைக் காண வந்த அமெரிக்க இளைஞரை அங்குள்ள பழங்குடியினர் கொன்ற நிகழ்வு இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

செவ்வேள் சூரரை வென்று கிரவுஞ்ச மலையை உடைத்து வழி ஏற்படுத்துதல்

கொடிய அவுணர்களைக் கொண்டு, நாவலந்தீவின் வடபுறம் அழகிய பொழில்களைக் கொண்ட குருகின் பெயரினைக் கொண்ட மலைக்கு செல்லும் பாதையைத் தன் போர்த் திறத்தால் ஏற்படுத்துகிறார் செவ்வேள். குருகு பெயர் கொண்ட மலைக்கு, பழமையான பரிமேலழகர் உரை தொடங்கி, புலியூர்க் கேசிகன் உள்ளிட்ட தற்கால உரையாசிரியர்கள் பலர், கிரவுஞ்ச மலை, கிரவுஞ்சம் என்ற பறவையின் பெயர் கொண்ட மலை எனப் பொருளுரைக்கின்றனர். இதற்கானத் தமிழ்ப் பெயராக அன்றில் பறவையைச் சுட்டுகிறது தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம்.

நாவலந்தீவு, இறலித் தீவு, இலவந்தீவு, அன்றில்தீவு, குசைத்தீவு, தெங்கந்தீவு, தாமரைத்தீவு என்பன எழுதீவுகள்.

"நாவலந் தீவே இறலித் தீவே
குசையின் தீவே கிரவுஞ்சத் தீவே
சான்மலித் தீவே தெங்கின் தீவே
புட்கரத் தீவே எனத்தீ வேழே
ஏழ்பெருந் தீவும் ஏழ்பொழி லெனப்படும்"

என்பது திவாகரம். கிரவுஞ்சம், சான்மலி, புட்கரம் என்பன முறையே, அன்றில், இலவம், தாமரை என்பவற்றின் மொழிபெயர்ப்பான வடசொல்லாம். நாவல் என்பதைச் சம்பு என மொழிபெயர்த்தனர் வடவர். அன்றில் என்பது ஒரு பறவை வகை.

தீபகற்பம் என்பது முப்புறம் கடலால் சூழப்பட்ட நிலப்பகுதி. அது போல், தீவு என்பது நான்கு புறமும் உப்புநீரைக் கொண்ட கடலால் சூழப்பட்ட நிலப்பதியாகும். சுற்றிலும் நீர் வளம் உள்ளதால் ஓர் அழகிய சோலை போல காட்சி தருமாதலால் பொழில் எனப் பின்வரும் பாடலில் குறிக்கப் பெறுகிறது.

நாவலந் தன்பொழில் வடபொழில் ஆயிடைக்
குருகொடு பெயப்பெற்ற மால்வரை யுடைத்து
மலையாற்றுப்படுத்த மூவிரு கயந்தலையே (Puliyur Kesigan, 2012)

இவ்வாறு தன் வேல் திறத்தால் அன்றில் பறவையின் பெயர் கொண்ட மலையைத் தன் வேலால் குடைந்து வழியை ஏற்படுத்தி தன் ஆட்சியை நிலைப்படுத்துகின்றார் செவ்வேளாகிய ஆறுமுகம் எனப்பாடுகிறது பரிபாடல். இப்பாடல் வரியில் குறிக்கப்பெறும், சூரரை வதம் செய்து ஆற்றுப்படுத்திய மலையை திருச்சீரலைவாயாகிய திருச்செந்தூர் என ஆன்றோரால் குறிக்கப்பெறுகிறது. திருச்சீரலைவாய் முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளுள் ஒன்றாக விளங்கக்கூடியது. திருமுருகாற்றுப்படை இவ்விடத்தை இரண்டாம் படைவீடாக சிறப்பித்துள்ளது. பிறத்தொன்மையான நூல்களும் இந்நிகழ்வை உறுதி செய்கின்றன.

மாமுதல் தடிதந்த மறுவில் கொற்றத்
தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேய் - திருமுருகாற்றுப்படை,
வருதகிரி கோலவூணன் மார்பம் பிளந்து
குருகு பெயர்க்குன்றம் கொன்ற நெடுவேல் (Thillainadhan, 1990)
காடு இடை கிடந்த நாடு நனி சேயை
செல்வேம் அல்லேம் என்னார் கல்லென் (Narayana Velupillai, 2012)

மேற்கண்ட பாடல்வரிகள், செவ்வேள் சூரரைப் போரிட்டு வென்றதையும், பெருமலை கூரிய வேலால் பெயர்க்கப்பட்ட நிகழ்வினையும் காட்டிடைக் கிடந்தவை நாடாகிய நிகழ்வையும் முறையே எடுத்துரைக்கின்றது.

பூமியில் தோன்றிய பல்வேறு உயிரினங்களில் மனித இனமே, தமது அறிவையும் ஆற்றலையும் கொண்டு, தன்னைச் சுற்றி உள்ள இயற்கையைப் பயன்படுத்தித் தான் விரும்பியவாறு வாழ்வை வளப்படுத்திக்கொண்டு தனது இருப்பைத் தக்கவைத்துக் கொண்டது என்றால் அது மிகையாகாது. மனித நாகரிக வரலாற்றை நோக்கினால், நிலவுடைமை சமுதாயத்தில் இனக்குழுக்களுக்கு இடையே, தத்தம் நிலப்பரப்பைக் காப்பது, பரப்புவது அவற்றை நிலைப்படுத்திக் கொள்வதற்கானப் போராட்டங்கள் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்தன என்பது வரலாற்றாசிரியர்கள் கூற்று.

'மனிதன் நாகரிகம் பெற்ற மனிதனாக உருவெடுப்பதற்கு முன் பல நிலைகளைக் கடந்து வந்தான். பழைய கற்காலம், புதிய கற்காலம், இரும்புக்காலம், என்ற நிலைகளில் படிப்படியாகத் தன் அறிவுத் திறத்தையும் நாகரிகத்தையும் வளர்த்துக் கொண்டான். நாகரிகத் தோற்றத்தின் ஒரு நிலை தான் குழுவாழ்க்கை. பல்வேறு குழுக்களிடையே ஏற்பட்ட பல்வேறு போட்டிகளின் காரணமாக ஆக்கப்பூர்வமான வளர்ச்சியும், போட்டியும் பூசல்களும் படிப்படியாகத் தோன்றின. செல்வம் என்பது உணவும், அதிகமான ஜனங்களும் பெறவேண்டும் என்ற பொருளில் தான் பிரதானப்படுத்தப்பட்டது' என்னும் எஸ்.ஏ. டாங்கேவின் கூற்று போர்ச் சூழல் மிக்க இனக்குழு வாழ்வை படம்பிடிக்கிறது.

நம் தொன்மை இலக்கியங்கள் இந்நிலையைச் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளன. மேலும், இத்தகையப் போராட்டங்கள் உலகின் அனைத்து பழமையான நாகரிகத்திலும் பெரும் வீரமாகப் போற்றப்பட்டு, அத்தலைவன் அவ்வினக்குழு மக்களால் கொண்டாடப்பட்டதையும் வரலாறு, இலக்கியங்கள் மூலமாக நாம் அறிய முடிகிறது.

அவ்வகையில், பெருமலையைப் பெயர்த்த செவ்வேளினை மக்கள் தம் உயிரினும் மேலாகக் கருதிக் கொண்டாடினர். அவுணர்களால் தமது வாழ்வில் ஏற்பட்ட துன்பங்களை நீக்கிய தம் இறைவனை உயிராக மதித்துப் போற்றி விழா எடுத்து வணங்கலாயினர்.

முறை செய்து காக்கும் மன்னவன் மக்கட்கு

இறை என்று வைக்கப்படும் - (Munisamy, 1992)

என்னும் வள்ளுவர் கூற்று இங்கு எண்ணுதற்குரியது.

காஅய் கடவுள் சே எய்! செவ்வேள்!

சால்வ! தலைவ! எனப் பேஎ விழவினுள் (Puliyur Kesigan, 2012)

என்னும் வரிகள் மூலம் செவ்வேளை, அவர் தம் தந்தையாகிய காய் கடவுள் சேய் என்றும் தலைவா என்றும் பலவாறு போற்றினர் மக்கள் என்பதை அறியலாம். இந்நிகழ்வுகளில் வேலன் வெறியாடல் நிகழ்த்தப்படும். அப்போது தன்மீது செவ்வேளே இறங்குவதாகக் கருதித் தன்நிலை இழக்கும் செயல்கள் நடப்பதுண்டு. அதுமட்டுமன்றி, சில சமயங்களில் அவர் வணங்கும் இறைவனே அங்கு எழுந்தருளும் உண்மை நிகழ்வுகளும் நடக்கும் என்கிறது பின்வரும் பரிபாடல் வரிகள்.

வேலவன் ஏத்தும் வெறியும் உளவே;

அவை, வாயும் அல்ல; பொய்யும் அல்ல;

நீயே வரம்பிற்றில் உலகம் ஆதலின்

சிறப்போய்! சிறப்பின்றி பெயர்குவை;

சிறப்பினுள் உயர்வு ஆகலும்,

பிறப்பினுள் இழிபு ஆகலும்,

ஏனோர் நின் வலத்தினதே; (Puliyur Kesigan, 2012)

மேலும், தன்னைத் தஞ்சமடைந்தவரைக் காக்கும் தலைவனாக அவரின் இம்மை மறுமை துன்பங்களைப் போக்குபவனாக, காய் கடவுள் சேஎய் ஆகிய செவ்வேள் மக்களால் கொண்டாடப்பட்டார் என்பதும் தெளிவாகிறது.

முடிவுரை

பரிபாடலின் 5 ஆம் பாடல் மூலம், செவ்வேளாகிய முருகனின் வீரத்தையும் அவர் வெற்றி கொண்ட குருகொடு பெயர் பெற்ற மால் வரையாகிய திருச்சீரலைவாய் படைவீடாய் உருவான நிலையையும் மனிதநாகரிக வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்துடன் இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் ஆய்ந்துரைக்கப்பட்டது. இவ்வாய்வின் மூலம், மனித சமுதாய நாகரிக வளர்ச்சியின் வரலாற்றின் வழி காணுகையில் முருகன், அவுணர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அம்மலையை ஒட்டிய காட்டைச் சேர்ந்த மக்களிடம் போர் புரிந்து மலையைக் கைப்பற்றி பாதை அமைத்திருப்பதாகக் கூறும் பரிபாடலின் 5 ஆம் பாடலில் உண்மை தன்மைக்கானச் சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன என்பது பெறப்படுகிறது. மேலும், இலக்கியம் படைப்போர் சில வேளைகளில் உணர்வு மிகையால், தாம் அறிந்த நிகழ்வுகளை மிகைப்படுத்தியிருந்தால் அவற்றின் நம்பகத்தன்மையை முற்றிலும் கேள்விக்குள்ளாக்குவதோ, கேலிக்குள்ளாகுவதோ கட்டுக்கதைகள் எனப் புறக்கணித்தலோ அறிவுடைமை ஆகாது என்பதும் இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வைப் படம்பிடிக்கக்கூடிய, தான் படைக்கப்பட்ட சமுதாயத்தினை எதிரொலிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவை என்பதும் உணரமுடிகிறது. 'எந்தப் பொருளும் கந்தபுராணத்தில்' என்ற பழமொழி உண்டு. அந்தப் பழமொழியை மாற்றிச் சொல்கிறார்கள். எந்தப் புளுகும் கந்தபுராணத்தில் என்கிறார்கள். நல்லவற்றை எல்லாம் பொல்லாதவையாக்குவது வழக்கமாகிவிட்டது. ஆகவே பொருள் என்பது புளுகாகி விட்டது' என்று வேதனையுடன் கூறுகின்றார். காய்த்தல் உவத்தல் இல்லாத, முறையான ஆய்வுகளால் பழங்கால நிகழ்வுகளின் தன்மையினை எடுத்துரைக்க இயலும். மேலும், இளையோர் தம் முன்னோர் வாழ்வியலைப் புரிந்து கொள்ள, நன்மதிப்புகொள்ள, அடுத்தடுத்த தலைமுறையினர் பின்பற்ற வழிவகுக்கும். இலக்கியப் படைப்பின் நோக்கத்தினையும் நிறைவு செய்யும் என்பதில் ஐயம் ஏதுமில்லை.

References

- Ilampuranar, (2005) Tholkappiyam Porulathikaram-Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, India.
- Jaganadhan, Ki.va., (2010) Kandhavel Kadhayamudham, Amutha nilaiyam, Chennai, India.
- Munisamy, V., (1992) Thirukkural Thelivurai, Thirukkural Pathippagam, Chennai, India.
- Narayana Velupillai, (2012) Sanga Ilakkiyam Vazhangum Paripaadal, Narmadha Pathipagam, India.
- Puliyur Kesigan, (2012) Paripaadal Thelivurai, Thirumagal Nilayam, Chennai, India.
- Ragul Sangrutayan, (2011) Manidha Samudhayam, New Century Book House, Chennai, India.
- Taangey, S.A., (2012) Pandaikaala India, New Century Book House, Chennai, India.
- Thillainadhan, S., (1990) Ilakkiyamum Samudhayamum, Chennai Tamil Puthakalayam, Chennai, India.
- Varadharasan, Mu., (1990) Ilakkiya Thiran, Paari Nilayam, India.
- Veerasingam, T. V., (1987) Thamizhil Samuga Naavalgal, Chennai Tamil Puthakalayam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License